

F. t. Kriminallov for Grønland

Til § 105

Den foreslåede bestemmelse svarer til straffelovens § 279 a om databedrageri. Bestemmelsen er udformet med udgangspunkt i den almindelige bedrageribestemmelse i den nugældende kriminallovs § 74, stk. 1, for at understrege tilknytningen til denne bestemmelse. Samtidig frigøres databedrageriforhold fra kravet i § 74, stk. 1, om, at en person som følge af gerningsmandens forhold på svigagtig måde skal være blevet bestemt til en disposition. I stedet herfor skal der være sket et indgreb i grundlaget for den elektroniske databehandling. Bestemmelsen er endvidere udformet således, at der ikke – som tilfældet er efter den almindelige bedrageribestemmelse – skal føres bevis for, at der foreligger et økonomisk tab hos offeret for gerningen.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XIV, kap. 4.17.1.

Til § 106

Bestemmelsen svarer til den nugældende bestemmelse i kriminallovens § 74 a.

Til § 107

Bestemmelsen svarer til den nugældende kriminallovs § 75 om mandatsvig, men indeholder en konsekvensændring som følge af den foreslåede § 105 om databedrageri. Bestemmelsen finder således (heller) ikke anvendelse, hvis et forhold falder ind under den foreslåede bestemmelse i § 105 om databedrageri. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring i øvrigt.

Til § 108

Den foreslåede bestemmelse svarer til straffelovens § 281. Efter bestemmelsen dømmes for afpresning, i det omfang forholdet ikke falder inden under den foreslåede § 112, (nr. 1) den, som, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, truer nogen med vold, betydelig skade på gods eller frihedsberøvelse, med at fremsætte usand sigtelse for strafbart eller ærerørigt forhold eller åbenbare privatlivet tilhørende forhold, samt (nr. 2) den, som truer nogen med at anmelde eller åbenbare et strafbart forhold eller med at fremsætte sande ærerørige beskyldninger for derigennem at skaffe sig eller andre en vinding, der ikke er tilbørligt begrundet ved det forhold, som har givet anledning til truslens fremsættelse.

Som eksempel på forhold, der er omfattet af bestemmelsen, kan nævnes tilfælde, hvor en gerningsmand inddriver gæld ved at true en skyldner med, at den pågældende vil blive udsat for vold, hvis gælden ikke indfries inden en frist (nr. 1), og tilfælde, hvor en

bestyrer af en butik truer en kunde til at betale bestyreren penge for ikke at anmelde, at kunden har begået tyveri i butikken (nr. 2).

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XIV, kap. 4.17.2.

Til §§ 109-110

Bestemmelserne svarer til de nugældende bestemmelser i kriminallovens §§ 76-77.

Til § 111

Bestemmelsen udvider i *stk. 1* gerningsindholdet i forhold til den gældende bestemmelse i kriminallovens § 78 ved, at alle førforbrydelser omfattes af den foreslåede bestemmelse. Der er ikke herudover tale om nogen udvidelse af gerningsindholdet i forhold til den nugældende bestemmelse i kriminallovens § 78.

Bestemmelsen indeholder endvidere nogle ændringer af redaktionel karakter. Således foreslås ordet »fordølgelse« i den nugældende § 78 ændret til at »skjule«. Ordet »udbytte« er valgt i stedet for »vinding« for at benytte det samme udtryk i begge led af bestemmelsen. Der ligger ikke heri nogen realitetsændring.

Hæleriforbrydelsen er fortsat beskrevet i to former: Del i udbytte (stk. 1, første led) og bistand til hovedmanden (stk. 1, andet led).

Bestemmelsen i første led omfatter bl.a. den, der køber genstande, som stammer fra tyveri eller røveri. Det er ligesom i dag uden betydning for hæleriansvaret, at hæleren eventuelt har betalt fuld pris for den pågældende genstand. Betaling af fuld pris kan dog – afhængig af de konkrete omstændigheder i øvrigt – være et indicium for, at køberen ikke har haft forsæt til hæleri.

Bistand efter bestemmelsens andet led kan som i den nugældende bestemmelse i § 78 bl.a. bestå i at opkræve, opbevare, skjule, transportere, sende, overføre, konvertere, afhænde, pantsætte eller investere udbyttet. Der er ikke tale om en udtømmende angivelse af mulige former for bistand.

Kravet om, at der skal være handlet »uberettiget«, indebærer, at materielt atypiske tilfælde falder uden for bestemmelsens anvendelsesområde. Det gælder f.eks. tilfælde, hvor en person ikke handler med henblik på at hjælpe gerningsmanden, men derimod med henblik på at bistå politiet eller opfylde særlige adfærdskrav i anden lovgivning.

Det krav til forsætbevist, der stilles ved den nuværende hæleribestemmelse i kriminallovens § 78, vil gælde tilsvarende for det udvidede område.